

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **F., spoločnosť s ručením obmedzeným, P.**, IČO: X., proti povinným: **1./ Ing. Š. L.**, nar. . a **2./ JUDr. M. L.**, nar. X., bývajúcim na Š., **o vymoženie 22,60 eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20Er 2098/2011, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo 16. februára 2012, č. k. 20Er 2098/2011-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **z a m i e t a .**

Oprávnenému trový konania o mimoriadnom dovolaní nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I uznesením zo 16. februára 2012, č. k. 20Er 2098/2011-40 zamietol námietky povinných proti exekúcii. Druhým výrokom vyhovel námietkam povinných proti trovám exekúcie.

Vo svojom rozhodnutí poukázal na ust. § 38 ods. 2, § 50 ods. 1, § 201 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“); ust. § 580, § 581 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka a po oboznámení sa s obsahom vznesených námietok dospel k záveru, že tieto sú neopodstatnené, návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, povinní nepreukázali zánik pohľadávky pred začatím exekučného konania, ani jej riadne a včasné splnenie.

Exekučným titulom - rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. apríla 2010, č. k. 2Co 397/2009-253, boli povinní zaviazaní uhradiť oprávnenému do 3 dní od nadobudnutia

právoplatnosti tohto rozsudku sumu 22,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 18% p. a. z dlžnej sumy odo dňa 9. augusta 1998 do zaplatenia.

Okresný súd poukázal na to, že konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia oprávnene začala. Na tomto mieste poukázal aj na ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku a na to, že okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti možno namietať, iba ak nastali po vzniku exekučného titulu. Vznik exekučného titulu nastáva dňom, kedy bolo rozhodnutie vydané.

Okresný súd ďalej uviedol, že právne účinky započítania (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to: vzájomnosť pohľadávok O vzájomné (recipročné) pohľadávky ide vtedy, ak dve osoby sú navzájom (voči sebe) súčasne veriteľom aj dlžníkom), plnenie rovnakého druhu, spôsobilosť pohľadávok na započítanie a prejav smerujúci k započítaniu. Započítací prejav (kompenzačnú námietku) treba adresovať druhému účastníkovi. Ide o jednostranný právny úkon, pre platnosť ktorého sa vyžadujú náležitosti v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z jeho obsahu musí byť zrejmé najmä to, ktorá pohľadávka alebo viaceré pohľadávky sa uplatňujú na započítanie, v akej výške, proti ktorej pohľadávke veriteľa, prípadne proti ktorým z viacerých pohľadávok veriteľa.

Započítací prejav možno účinne urobiť po tom, keď sa pohľadávky stretnú. K tomuto okamihu nastávajú aj následky započítania, t. j. zánik pohľadávok v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú. Ak jedna z pohľadávok prevyšuje druhú, zaniká len do výšky protipohľadávky a v prevyšujúcej časti zostáva naďalej v platnosti.

Okresný súd po preskúmaní predložených dôkazov zistil, že vzájomné pohľadávky oprávneného a povinných sú spôsobilé na započítanie. K započítaniu však nedochádza automaticky dňom, keď sa pohľadávky stretnú, ale zákon vyžaduje započítací prejav (kompenzačná námietka), ako jednostranný právny úkon, resp. dohodu účastníkov o započítaní. Započítací prejav musí byť adresovaný druhej strane, to znamená, že tento prejav sa musí dostať do dispozičnej sféry druhej strany. Nakoľko súd nemal túto skutočnosť preukázanú, pričom oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 18. januára 2012 uviedol, že mu

započítací prejav povinných nebol doručený do vlastných rúk, ani do rúk jeho právnej zástupkyne tak, ako to uviedli povinní v námietkach proti exekúcii. Nakoľko je v tomto prípade dôkazné bremeno na strane povinných, súd ich výzvou zo dňa 30. januára 2012, ktorá bola povinným doručená 3. februára 2012 vyzval k predloženiu dôkazu o tom, že započítací prejav urobený dňa 8. júna 2010, bol doručený prostredníctvom pošty, resp. iným spôsobom sa dostal do dispozičnej sféry oprávneného. Dňa 13. februára 2012 bola súdu doručená odpoveď povinných na výzvu súdu, v ktorej uviedli, že nevedia predložiť súdu doručenkú o prevzatí oznámenia o započítaní pohľadávky, pretože Občiansky zákonník neustanovuje v § 580 povinnosť doručovať kompenzačnú námietku druhej strane do vlastných rúk.

Na základe uvedeného mal okresný súd za preukázané, že povinní neuniesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že k započítaciemu prejavu, a teda aj k následnému zániku vymáhanej pohľadávky došlo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Argument povinných o tom, že Občiansky zákonník neustanovuje povinnosť doručovať kompenzačnú námietku do vlastných rúk považoval súd za absurdný, nakoľko je v záujme povinných zaobstarat' si dôkazy o tom, že započítací prejav sa skutočne dostal do dispozičnej sféry druhej strany, inak nemohlo dôjsť k započítaniu. Súd navyše nežiadal od povinných dôkaz o tom, že oprávnenému doručovali započítací prejav do vlastných rúk, ale požadoval predloženie akéhokoľvek dôkazu, ktorý by preukazoval pravdivosť a hodnovernosť ich tvrdenia o tom, že 8. júna 2010 urobili započítací prejav voči oprávnenému, resp. že 18. júna 2010 ho doručili právnej zástupkyne oprávneného. Preto súd dospel k záveru, že exekúcia začala dôvodne, nakoľko započítací prejav bol urobený až dňa 15. decembra 2011, a preto zamietol námietky povinných proti exekúcii ako nedôvodné a ďalej sa súd zaoberal námietkami proti trovám exekúcie.

V závere poukázal aj na ust. § 1 ods. 3, § 10 ods. 1 a ods. 4, § 14 ods. 3 písm. e/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti výroku, ktorým súd vyhovel námietkam povinných, proti trovám exekúcie podal oprávnený odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29. júna 2012, č. k. 8CoE 72/2012-52 odmietol a oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že výrok uznesenia o zamietnutí námietok povinných proti exekúcii nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní, nakoľko nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

Odvolací súd pred prejednaním veci samej skúmal. Či sú splnené podmienky odvolacieho konania. Jednou z podmienok odvolacieho konania je, aby odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Zároveň poukázal na znenie ust. § 202 ods. 2 O. s. p.

Osobitným predpisom pre exekučné konanie je Exekučný poriadok. Odvolací súd mal za to, že z uvedeného vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je prípustné iba vtedy, ak to Exekučný poriadok pripúšťa. Námietky proti trovám exekúcie upravuje v § 201 ods. 2, podľa ktorého účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Odvolací súd poukázal ja na ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Súd ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že oprávnený napadol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd vyhovel námietkam povinných proti trovám exekúcie a proti takému rozhodnutiu zákon výslovne neprípúšťa odvolanie, odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Na tomto závere nemení nič ani nesprávne poučenie účastníkov o možnosti podať proti takémuto rozhodnutiu odvolanie, pretože jeho prípustnosť je ex lége vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ust. § 204 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote, plynúcej od doručenia potenciálne odvolaním napadnutého rozhodnutia a nie aj v prípade nesprávneho poučenia účastníkov o možnosti podať opravný prostriedok, ktorý je ex lége vylúčený.

V závere odvolací súd poukázal na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a skonštatoval, že oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný a odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konanie nepriznal.

Na základe podnetu povinných podal proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo 16. februára 2012, č. k. 20Er 2098/2011-40 vo výroku o zamietnutí námietok povinných proti exekúcii mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky tento výrok uznesenia zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie. Mimoriadny opravný prostriedok odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p. tvrdiac, že súd vec nesprávne posúdil po právnej stránke, a to pri rozhodovaní o námietkach povinných proti exekúcii.

Generálny prokurátor má za to, že v prejednávanej veci bola vykonaným dokazovaním preukázaná existencia vzájomných splatných pohľadávok oprávneného a povinných. Pohľadávku oprávneného voči povinným vo výške 22,60 eur spolu s 18% úrokom z omeškania ročne odo dňa 9. augusta 1998 do zaplatenia potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2010, č. k. 2Co 397/2009-253 (právoplatný dňa 4. júna 2010). Na druhej strane pohľadávka povinných voči oprávnenému vo výške 156 102,-- Sk bola potvrdená rozsudkom Okresného súdu Košice II z 22. septembra 2006, č. k. 27C 757/99-120 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2008, č. k. 2Co 446/2006-80 (právoplatný dňa 7. apríla 2008).

Okamihom stretnutia vzájomných splatných započítateľných pohľadávok oprávneného a povinných bol deň 9. august 1998. Ak aj povinní neunesli dôkazné bremeno a nedokázali preukázať, že k zániku pohľadávky započítaním došlo dňa 8. júna 2010, resp. dňa 18. júna 2010, je nesporné, že ku kompenzačnému prejavu povinných došlo najneskôr dňa 15. decembra 2011, kedy boli oprávnenému doručené prostredníctvom okresného súdu námietky povinných obsahujúci kompenzačný prejav. Týmto dňom došlo podľa generálneho prokurátora k zániku uplatneného nároku so spätnými účinkami ku dňu 9. augusta 1998.

Generálny prokurátor poukázal na ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku a uviedol, že v danom prípade je rozhodujúcou skutočnosť, že okolnosti, ktoré spôsobili zánik uplatneného nároku, nastali až po vydaní exekučného titulu, a to dňa 15. decembra 2011. Nakoľko teda

v čase rozhodovania okresného súdu o námietkach povinných proti exekúcii vymáhaný nárok už neexistoval, súd pochybil, keď námietky proti exekúcii zamietol ako neopodstatnené.

Generálny prokurátor ďalej poukázal na ust. § 1, § 2, § 3 O. s. p.; § 50 ods. 5 Exekučného poriadku; § 580, § 581 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

K mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora sa zhodne vyjadrili povinní, ktorí v podaniach uviedli, že s podaním mimoriadneho dovolania, ako aj s názorom generálneho prokurátora bezvýhradne súhlasia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.), po zistení, že mimoriadne dovolanie podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nemožno vyhovieť.

Podľa § 243f ods. 1 O. s. p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

V prejednávanej veci namietal generálny prokurátor to, že rozhodnutie okresného súdu o námietkach povinných spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V preskúmvanej veci bolo z obsahu spisu zistené, že na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 4. mája 2011 a poverenia na vykonanie exekúcie č. 5802 066756*, vydaného Okresným súdom Košice I dňa 25. mája 2011, vydala dňa 9. novembra 2011 poverená súdna exekútorka upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré si povinný v 1./ prevzal dňa 18. novembra 2011 a povinná v 2./ dňa 21. novembra 2011. Dňa 25. novembra 2011 boli súdnemu exekútorovi doručené námietky povinných proti exekúcii, ktoré boli podané v zákonnej lehote a ktorými sa domáhali zastavenia exekúcie, nakoľko podľa ich tvrdenia 8. júna 2010 oznámili oprávnenému, že ich vzájomné pohľadávky sa započítavajú,

a preto pohľadávka oprávneného zanikla. Nakoľko sa oprávnený na adrese Pražská 4, Košice, nenachádzal, podľa tvrdenia povinných, dňa 18. júna 2010 oznámili započítanie pohľadávok právnej zástupkyne oprávneného - JUDr. J.

Podľa ust. § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, môže povinný vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Nakoľko prvostupňový súd zistil, že vzájomné pohľadávky oprávneného a povinných sú spôsobilé na započítanie, avšak nemal preukázané, že sa započítací prejav dostal do dispozičnej sféry oprávneného (oprávnený vo vyjadrení zo dňa 18. decembra 2012 uviedol, že mu započítací prejav povinných nebol doručený do vlastných rúk, ani do rúk jeho právnej zástupkyne), správne vyzval povinných, aby predložili dôkaz o tom, že započítací prejav urobený dňa 8. júna 2010 bol doručený prostredníctvom pošty, resp. iným spôsobom sa dostal do dispozičnej sféry oprávneného. Povinní však v odpovedi doručenej súdu dňa 13. februára 2012 nevedeli súdu predložiť dôkaz o tom, že sa kompenzačná námietka dostala do dispozičnej sféry oprávneného.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje postup okresného súdu za správny, keď konštatoval, že povinní neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že k započítaciemu prejavu, a teda aj k následnému zániku vymáhanej pohľadávky došlo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Súd správne dospel k záveru, že exekúcia začala dôvodne, nakoľko započítací prejav v súlade so zákonom (ust. § 580 Občianskeho zákonníka) bol urobený až dňa 15. decembra 2011, a preto správne zamietol námietky povinných proti exekúcii ako nedôvodné. Najvyšší súd k veci dodáva, že súd námietky, ktoré

sú podané oneskorene, neoprávnenou osobou, bez odôvodnenia alebo sú neopodstatnené, uznesením zamietne. Dôvodnosť aj odôvodnenie námietok jednoznačne v konkrétnom prípade vyžaduje, aby povinní dostatočne, v súlade so zákonom preukázali nimi tvrdené započítanie pohľadávok, čo však povinní na výzvu okresného súdu nepreukázali.

Z uvedených dôvodov sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožnil s dôvodmi mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora, a preto mimoriadne dovolanie smerujúce proti uzneseniu krajského súdu a uzneseniu okresného súdu zamietol (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243b ods. 1 O. s. p.).

Oprávnenej náhrade trov konania o mimoriadnom dovolaní nepriznal, keďže povinní neboli v konaní úspešní a oprávnený návrh na ich priznanie nepodal a v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. júna 2013

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová